

De 37^e WAMPEX werd gehouden in de regio Hemrik, Hoornsterzwaag, Jubbega en Lippenhuizen. Bij de start waren een aantal nieuwigheden dit jaar. Zo was er minder schrijfwerk bij de start. Route 1 stond voor de verandering eens niet op de bordes, de PC route was niet in stukjes in de presentatie verborgen en er werden groepsfoto's gemaakt bij vertrek.

Na het in ontvangst nemen van de wedstrijdkaart mochten de groepen via de zij uitgang naar de taxi. Omdat de WAMPEX in ontwerp 30km bleek, is gekozen voor een taxirit bij de start. Nabij Hemrik was een geschikt punt voor post A en ook het bosje aan de Berchleane bleek erg geschikt voor een leuke aanvangspuzzel.

Met de taxi werden de groepen naar post A gebracht. Omdat (principeel) de taxirit gaan onderdeel mag uitmaken van de WAMPEX, ging de tijd pas in, bij vertrek vanaf post A.

Route 1 startte bij post A. De kleine reflectoren brachten de vertrekkende groepen uit het zicht van de nog wachtende groepen. Op deze manier kon niemand de klokroute afkijken.

Route 2, de klokkenroute moest gesorteerd worden met dominostenen. Niet heel lastig al zat er vóór de aanwijzing voor 'linksaf' een scherpe bocht in het pad, die niet meegeteld mocht worden omdat het geen splitsing was. Natuurlijk was er een klein traject 'terug', met letter 2. Wellicht de meest lastige route in deze niet zo moeilijke WAMPEX.

Route 3 was een oleaatrout. Wie op de juiste manier voor de vijfsprong begon, kon deze route eigenlijk niet fout lopen (, dachten wij) . Toch kwamen veel groepen via het verkeerde boerenerf bij de Compagnonsfeart aan.

Post B zat aan het eind van route 3, bij de Opsterlandse Compagnonsvaart. Deze watergang kon met de zogenaamde 'badkuipvloten' worden overgestoken.

Route 4 was de omgekeerde route. Daarnaast waren als afleidingsmanoeuvre de flippo's geknipt. Wie alles in één keer goed liep kon via het Nytapspaad en een boerenerf de "W" vinden.

Als gevolg van de kleine hoeveelheid aantekeningen van de startborden, kwamen veel groepen niet op het idee om route 5 in de notitieblokjes op te zoeken. Het bordje 'Raadsheerswijk' was als hint aangebracht bij de dam. Om het thema over de Opsterlandse Wijken te versterken hadden we ook bij de andere twee wijken de namen aangebracht, de Nieuwe Verlaatwijk en de Werfswijk.

Vanaf de dam in de Werfswijk kon het begin van route 6 worden gevonden. Wie de letters N-O-O-R-D-E-L-I-J-K noteerde kon vanaf de dam (in de Kerkewijk) de reflectoren eenvoudig vinden. Letter 3 zat op deze route.

De witte of rode reflectoren van route 7 leidden langs letter 4 tot een "Z".

Route 8 bestond uit twee doorsteken met de koersen in Romeinse cijfers. De eerste over grasland tot op een dam. Helaas had de boer na de proefloop een composthoop opgeworpen voor de dam maar de route kon, via maïsland, zonder al te grote problemen worden vervolgd. De brug (in de Pasviers Wijk) heeft iedereen kunnen vinden.

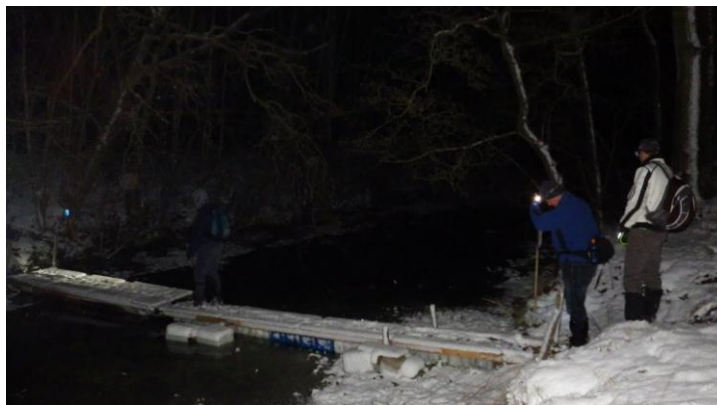

De eenvoudige route (9), met woorden in door elkaar gehusselde letters, leidde via een driesprong met een kentekenplaatje, een boerenlandpad tot de bosrand. Hier met krimpemde wind omheen (linksom of tegen de klok in, dus rechtsaf beginnen) tot voor de J. Evertswijk. De gelijknamige wijk langs deze weg kon met de inmiddels bekende 'hangmatten' worden bedwongen. Het vervolg van de route kon gezocht worden in NO richting: het weiland ongeveer in dwarsrichting oversteken.

Volg 'de juiste' aanwijzingen.. Ter plekke moest uitgezocht worden wat nu de juiste aanwijzingen waren. De meesten hebben trouw PC onderdelen (ook hele laptops en randapparatuur) gevolgd, wat ook de bedoeling was. Letter 6 hing hier. Aan de wedstrijdkaarten te zien hebben ook velen de (door ons zo genoemde) zoi-route gevolgd. Na het bosje liep de route in NW richting langs de Brouwerswijk.

Aanvankelijk was de bedoeling om ook deze over te steken. Aanpassingen (verkorting) in het begin van de route maakten het mogelijk om dit te vermijden en deze PC route wat te verlengen.

Het begin van de volgende route was duidelijk gemarkeerd met een EU vlag. De Euro route was vanwege de actualiteit uitgezet met landentekens van landen die wel (of niet) betalen met de Euro. Via de drijvende brug in de 1^e Wijk (ja ja, de oudste wijken van Opsterland hadden ook nummers) konden de landentekens worden gevolgd.

Het teken FL was niet van Finland maar van Liechtenstein (geen euro-land). Maar 'landen' als Vaticaanstad (V) betalen wel met de Euro en de P is van Portugal (niet van Polen). Natuurlijk hingen deze landentekens als 'puzzel' rondom de dam in de 2^e wijk. Wie 'FIN' vond, kon post C daarna eenvoudig vinden. Letter 7 hing op deze route.

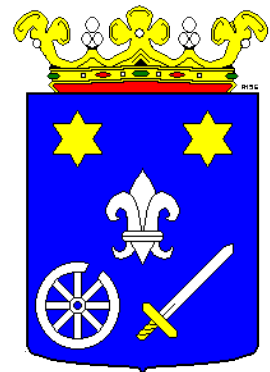
Bij post C begon de historische route. Een informatiebord gaf uitleg over de middeleeuwse kerken in de omgeving en de daarmee samenhangende locatie van een voormalige (eveneens middeleeuwse) kapel. De Kapellelegende van Hoornsterzwaag (overigens stond de kapel in het Opsterlandse Wynjeterp) stond in het routeboekje. De oleaat op de middeleeuwse kaart kon worden overgetrokken op de actuele luchtfoto. Dit maakte de routebeschrijving voor route 12 compleet.

Na het oversteken van de 3^e wijk met de kabelbanen of de touwbrug moest route 12 worden vervolgd via een aantal akkers, een brug met drijver in de 4^e wijk en nog wat landerijen tot op de Jan Hofswijk, een asfaltweg naast de gelijknamige watergang. Een paar honderd meter rechtsaf kon memorie 3 worden gevonden. Halverwege dit traject klonk zacht het luiden van een kleine klok, geheel conform de legende...

Na memorie 3 kon de route (13) worden vervolgd via de gemeentewapens van Schoterland en letter 9. De gemeentegrens is hier tegenwoordig nog heel opvallend aanwezig in het terrein. Vandaar ook het idee om hier aandacht aan te schenken. De greppel tussen de gemeentes Heerenveen en Opsterland is

dus al heel oud. Wie later ook de wapens van Aengwirden volgde kwam bedrogen uit. Het wapen van Heerenveen hing bij het hek, dat toegang gaf tot een pad: de voormalige trambaan.

Route 14 liep over het voormalige tracé van de trambaan Oosterwolde – Gorredijk. Het lange traject (ca. 1km) langs deze trambaan liep over de betonnen trambrug (over het einde van de Schoterlandse Compagnonsvaart) langs de Kapellewei en eindigde bij een halte. Enkele honderden meters voor de halte werd de resterende lengte van de route aangegeven met spoorwegtekens. Bij de halte stond, naast de routebeschrijving, een tramdecor (Kleine Henschel) op ware grootte met verlichting, geluid en een vlamme schoorsteen.

Om in de cultuurhistorie te blijven was route 15 (De Frije Wiken route) uitgezet aan de hand van de genummerde wijken van Jubbega (Schoterland). Zoals vermeld liep de trambaan langs de 23e (en één na laatste wijk), via een drijvende brug in de 22e wijk, langs een letter (11) nabij de 21e wijk, naar het zandpad met de toepasselijke naam 'Wykein' (Wijk-einde), dat achter de wijken langs loopt.

Hier begon de veel besproken route 16, kortweg 'de spokenroute'. De bemanning van post D bestond dit jaar uit maar liefst 5 vrijwilligers waarvan er telkens minstens 3 'op route' waren om het spookachtige thema kracht bij te zetten. Oogloze monniken, schedels, grafstenen, vleermuizen.. Eén van de vrijwilligers was zo vriendelijk om na het bezoek aan de stempelpost even mee te lopen. Natuurlijk liep hij steevast rechtsaf waar de route linksaf ging... Letters 12 en 13 hingen op deze route. Wie één van de twee had, voorkwam bijtelling.

Wie de route uiteindelijk goed vervolgde kon het begin van route 17 vinden. Opvallend was het aantal groepen dat bier- en frisdoppen met elkaar verwarde. Uiteindelijk eindigden de A en B variant natuurlijk wel op hetzelfde punt. Misschien een idee om dat een volgende keer eens anders te doen. De foutlopers hadden letter 14 niet goed.

Bij route 18 was een start- en eindpunt gegeven alsmede een overzicht van de sloten in de buurt. Hierbij de opdracht om dit traject 'droog' af te leggen. Iedereen heeft paal 97 kunnen vinden.

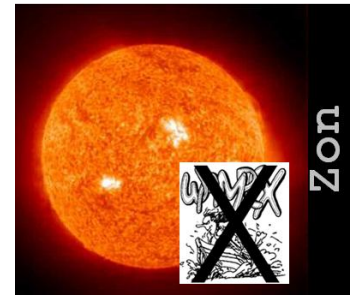
De nadrukkelijk aanwezige hoogspanningslijn van Heerenveen (Oude Haske) naar Oosterwolde was op diverse plaatsen zichtbaar in de tocht. Voor het eerst in de volgende route (19), voor het laatst in de hartjesroute. Een kleine instinker vormde het 'knp Gorredijk' op het kaartje terwijl de opdracht was om in de richting van 'station' Gorredijk te lopen. Het is onbekend hoeveel groepen naar paal 98 gelopen zijn om hier achter te komen. Aangezien de route precies onder de hoogspanningskabels liep, waren er zeker 10 'bruggen' gerealiseerd over alle sloten waarlangs dit traject leidde. Een bijzondere route.

Route 20 liep vanaf paal 93 in westelijke richting. Hoewel de meesten dit niet in een rechte lijn hebben volbracht (zij volgden de oriëntatie van de bestaande akkers en sloten) kon iedereen de "W" vinden. Deze was duidelijk herkenbaar in het open terrein. Wie de koers wel strak aanhield, kwam de drie 'bruggen' op deze route tegen.

De maanstanden van route 21 waren 'omgedraaid'. Vanwege bewoners en de aanwezigheid van een hondenkennel mocht op deze route niet teveel mis gaan. Daarom was deze route zo in elkaar gezet, dat deze ook zonder omdraaien de juiste richtingen aangaf. (Reken daar volgend jaar niet op!) Een niet meer bestaand pad (vandaar het kentekenplaatje) moest rechtsaf worden gevolgd tot een afbeelding van een bekende planeet: de Aarde.

Om de zon- en maanpagina in het boekje compleet te maken was route 22 uitgezet met de planeten van ons zonnestelsel. Wie vanaf de Aarde de planeten Mars, Jupiter en de tussenliggende aanwijzingen volgde kwam uit bij de dwergplaneet Pluto. Het is niet bekend hoeveel groepen de 'zon' hebben gezien. Vanaf Aarde hing linksaf namelijk een dwaalspoor(tje) met de planeten Venus en Mercurius.

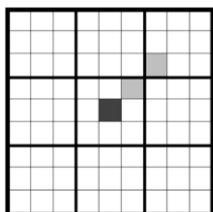

De striproute (23) was door de afwezigheid van bossages met duidelijke paden lastig te plaatsen. Toch vonden we in het bos langs het Tsjerkepaed een geschikte plek. Een duidelijk pad, een paar oevers, een brug en enkele duidelijke afslagen maakte het mogelijk deze route hier toe te passen. Vreemd genoeg liep het pad in de eindfase door een sloot. Letter 15 hing aan het eind van deze route.

Aan het eind van deze route hing ook de aanwijzing voor de zg. Shortcut. Steeds meer groepen kiezen zelf voor een verkorte versie van de tocht. De eerste twee avonden ca. 15% van de groepen. In de winterse editie van 7 december deed 25% van de groepen de korte versie.

Aangezien de videoroute (24) ook een van de weinige routes was die in de notitieblokken terecht was gekomen, was het voor een aantal groepen wel even zoeken. De post die in route 25 werd genoemd was natuurlijk onvindbaar op die plek. Wie route 24 wel goed inpaste, kon zonder veel moeite post E bereiken via het Tsjerkepaed, het Rogmounepaed en een weiland langs de Twittelderreed.

Bij post E was het klimnet opgehangen over de watergang langs de Twittelderreed: een onverhard pad dat vroeger naar het dorp/gehucht Twijtel liep, ten zuiden van de Tjonger.

Vanaf post E kon het eerste bordje (aanwijzing 2) in de Sudoku route (25) worden gevonden. Wie de puzzel goed had opgelost (hij was niet heel moeilijk) kon de kompasstanden van deze route daaruit aflezen.

Via bouwland, een boerenlandpad, letter 16 en een weiland kon het begin van de volgende route worden gevonden: memorie 6.

Route 26 liep door een perceel bos van een particuliere eigenaar. Aangezien er een grafmonument was opgericht in dit bos, mochten we alleen gebruik maken van het hoofdpad dat recht naar de

Tjonger liep. Het mocht dus eigenlijk niet mis gaan hier. Wie de kruispuntjes goed bestudeerde kon daaruit opmaken dat alleen de eerste keuze voor een pad belangrijk was. Daarna waren alle aanwijzingen 'rechtdoor'. Met reden een (te) makkelijke route door dit bosje. De route eindigde bij post F. Hier kon de Tjonger worden overgestoken met behulp van een aantal solide vloten.

Aan de hand van de stroomrichting (van hoog naar laag) kon de looprichting in de Gouden Turfroute (27) worden bepaald. De Tjonger die onderdeel uitmaakt van de bekende turfroute, in combinatie met de (in 2011 gewonnen) Gouden Turf gaf weer voldoende aanleiding voor een themaroute.

Aangezien de bossages ten zuiden van de Tjonger niet toegankelijk waren, in combinatie met de lengte van de tocht, is besloten om alleen een traject langs de Tjonger in de route op te nemen. Ca. één kilometer stroomafwaarts was de Gouden Turf op de noordelijke oever geplaatst. Ook hier lagen stevige vloten klaar voor de oversteek, van gemeente Ooststellingwerf terug naar gemeente Heerenveen.

Route 28 liep via een fietspad verder stroomafwaarts tot het begin van de volgende route. Door dat op deze manier te doen waren we vrij in het kiezen voor een plek van de tweede oversteek in de Tjonger.

Vanaf coördinaat "A" moest via de landerijen coördinaat B worden opgezocht (route 29).

De sloten waren op het kaartje aangegeven. We gaan er vanuit dat iedereen deze route droog heeft volbracht. Bij coördinaat B hingen ook de aanwijzingen voor route 30.

Route 30 kon worden afgeluisterd met een radio. Op alle drie de avonden werd deze uitgezonden op FM 87.5Mhz. Letter 17 werd uitgezonden via de radioboederschap.

Route 30 was de kentekenplaatroute (met letter 18) door een heel lange boswal (ca. 1km) naar post G. De chocopost...

Enige honderden meters voor de chocopost in het zicht kwam, klonk uit diverse radio's al de Tiroler muziek. Als thema voor de chocopost was dit jaar 'Apres Ski' gekozen. Hoewel dit thema vaak hand in hand gaat met alcoholische drankjes, schonken de dames als vanouds alleen chocolademelk.

Natuurlijk was er ook voor iedereen weer een stuk koek en een appel. Abusievelijk was er voor de eerste avond ontbijtkoek gekocht. Op de twee latere edities was de vertrouwde zoete reepkoek weer voorradig. In een storm na 16 november waaide de partytent finaal over de kop en moest worden afgebroken. Begin december is de tent weer opgebouwd voor de laatste editie.

Route 31 was uitgezet met spaarzaam verlichte lampionnetjes. Het idee was, de route zo weinig mogelijk te laten opvallen voor de aankomende groepen. Alleen wie gericht om de lampions zocht (de vetrekkende groepen) mocht ze vinden.

De route leidde naar het fietspad bij de Schoterlandse weg.

Route 32 begon aan de overkant van de weg. De Pompeblêden uit de Friese vlag vormen inmiddels een vast onderdeel van de WAMPEX. Via diverse landerijen door toch enigszins bewoond gebied moest de "Z" worden opgezocht. Daarna volgde een doorsteek (route 34) en een routebeschrijving via enige memories naar het zwembad in Jubbega. Letter 21 zat bij de witte reflector.

Dit was zo gemaakt omdat het in eerste instantie niet zeker was of het zwembad gebruikt zou gaan/mogen worden. In dat geval was route 34 alleen een doorsteek geworden en route 35 een 'memorable' route, via memories 7 en 8, direct naar memorie 9.

Post H zat in het zwembad van Jubbega. De nacht en de eventuele winterse kou zouden het zomerse karakter van een zwembadomgeving teniet doen. Daardoor ontstond het idee van een 'Ibiza' thema. Zomerse muziek en dito clips op een groot scherm, vloten met parasols en strandstoelen, palmbomen en een eilandje in het zwembad met route 35. Al met al een gezellige themapost.

Letter 22 was te vinden op het eiland in het zwembad.

Route 35 bleef in de zomerse stijl door het volgen van de Hawaï slingers. Vanaf de uitgang van het zwembad kon memorie 9 worden gevonden en vanaf daar het begin van de volgende route.

De hartjes van route 36 leiden vanaf de Leidijk, via diverse landerijen tot de Schoterlandse Compagnonsvaart. Daar lag een drijfbrug van ca. 10m lang bij "Leeuwarden".

In het kader van 'grote stappen, snel thuis' was in de eindfase een elfstedenroute (37) uitgezet met lange slagen kompaswerk. Er kon niet veel mis gaan als je de steden in de juiste volgorde zette én in de gaten hield dat elke kompasstand náár een stad leidde en niet vanaf... Natuurlijk stond

Bartlehiem er tussen maar die hoefde niet te worden aangedaan. Alleen de steden hoefden te worden bezocht. Door een foutje van mijn kant hingen er geen letters op deze route.

De route eindigde bij post I. De laatste stempelpost in deze WAMPEX en traditioneel ook de post waarde snertbonnen worden uitgedeeld. Bij deze post werd de Opsterlandse Compagnonsvaart overgestoken, ca. 3km vanaf de plek van post B. De heen- en de terugweg kruisten elkaar dus nergens.

Bij post I stond te lezen dat het resterende deel van de route nog slechts 800m was. Dit tot opluchting van velen. Route 38 leidde door een weiland tot aan het 'parkeerterrein'. Daarna volgde nog route 39 met de knipperende LEDs. De kortste weg: diagonaal waar het kon en in rechte lijnen naar het dorps huis terug. Geen letters meer in de eindfase.

Als organisatie kijken we heel tevreden terug op deze uitvoering van de Opsterlandse WAMPEX. Wisselende weersomstandigheden maar tijdens de WAMPEX-en weinig of geen neerslag. Bijzonder waren de winterse omstandigheden bij de laatste editie. Vooraf reden voor ongerustheid, toch is dat ook allemaal weer goed afgelopen.

Vanaf deze plek wil ik iedereen hartelijk danken voor zijn of haar medewerking. Overheden, gebiedsbeheerders, boeren, particuliere landeigenaren, medebestuurders en niet in de laatste plaats de grote trouwe groep vrijwilligers die dit allemaal toch maar weer mogelijk heeft gemaakt.

Graag tot volgend jaar.

Hendrik Jan Kiers